

ligge en stærk Ansporing for private Skov ejere, som eje store Skovstrækninger, til at slaa ind paa den samme Foranstaltning. Fra Bevillingsmyndighedernes Side vilde der vel næppe kunne tænkes nogen Indvending imod, at en saadan Foranstaltning blev sat i Værk. Jeg tillader mig derfor at henlede den højtærede Landbrugsministers Opmærksomhed paa dette Forhold og anmoder ham om at gøre sit til, at saadanne Skure kunne blive bragte i Anvendelse der, hvor Staten har store Skovstrækninger, og hvor Arbejderne maa spise i det fri, hvis man ikke kommer dem til Hjælp paa anden Maade.

L. Pedersen: Ligesom ærede Medlemmer, der allerede have talt i denne Sag, have været enige om, at Lovforslaget er fremkommet meget betimeligt, og ogsaa have været saa temmelig enige om Realiteten i det, er jeg af den Mening, at det er et Forslag, som tiltrængtes for mange af Forstsvæsenets Funktionærer, og jeg tror, at den højtærede Minister i det hele har været temmelig heldig med Hensyn til de Lønssatser, han har foreslaaet. Selvfølgelig vide vi, at enhver Lønningslov tillige medfører en Lønningsforhøjelse, og at derfor Udgifterne for Statskassen noget forøges for hver ny Lønningslov. Det er ogsaa Tilfældet med denne, men det forekommer mig, at denne Stigning paa godt og vel 30,000 Kr., som her er Tale om, ikke er saa stor, at den billigvis kan skræmme nogen fra at gaa ind paa Forslaget. Jeg skal ikke tale om, hvilke Principper der har ligget til Grund ved Forslagets Affattelse. Et Par ærede Medlemmer, der havde Ordet i Lørdags, have jo udtalt deres Mening, som gaar temmelig skarpt mod hinanden. Jeg skal ikke komme ind paa disse Principspørgsmaal, men holde mig til Realiteten i Forslaget, altsaa Lønningsatserne.

Om de højeste af Lønningsatserne, nemlig dem, der gælde for Overførsterne, maa jeg, ligesom det allerede er udtalt af det ærede Medlem for Bornholms Amts Iste Valgkreds (Blem), mene, at de ikke bør overstige, hvad andre ligestillede Embedsmænd, saasom Amtmænd og Departementschefer nyde i Løn. Jeg vil derfor antage, at man under Forslagets videre Behandling let vil kunne komme til Enighed om, at en saadan Løn, som en Amtmand kan leve af, kan en Overførster ogsaa leve af. Glædeligt er det, at det er foreslaaet, at det ene af vore tre Overførsterembeder skal nedlægges. Jeg er

ikke ganske sikker paa, om ikke den hele Institution med Overførsterembederne er forfejlet, og om ikke hele Forholdet kunde ordnes paa en betydelig hensigtsmæssigere Maade. Jeg kender imidlertid ikke Skovforholdene i alle Dele af Landet, det kan være, at de ere saa forskellige, at der kan tiltrænges to Embedsmænd under samme Forhold, og det skal jeg derfor ikke dvæle længere ved.

De næste Lønningsatser, som gælde for Skovriderne, have i det mindste den Fordel, at det Beløb, som Forhøjelsen andrager, er temmelig ubetydeligt, og den medfører det Gode, at, i Stedet for at Skovriderne tidligere have haft en Del af deres Indtægter i Procenter af, hvad der sælges i Distriktet og paa anden Maade, faa de nu en fast Løn. Størrelsen af disse Lønninger er vistnok fuldt forsvarlig og vel heller ikke højere, end hvad der kan undes disse Mennesker for deres Arbejde. Det er glædeligt, at i hvert Fald et af Skovriderembederne nedlægges. Ved nærmere Eftersyn kunde der maaske endnu nedlægges nogle af dem, men derom vil jo Udvalget faa Lejlighed til at skaffe sig nærmere Oplysninger.

Det tredje Punkt er, som den højtærede Minister ogsaa sagde ved Forelægelsen, det vigtigste, nemlig Skovfogdernes Lønningsforhold. Skovfogderne ere i Tidernes Løb komne til at staa noget daarligere, end de stode for et halvt Hundrede Aar siden, da den hidtilværende Løn blev fastsat. Der er flere Forhold, som have bidraget dertil. For en stor Del ere de lønnede med en Jordlod, og medens de for et halvt Hundrede Aar siden, da Lønningsloven blev vedtagen, havde Ret til at græsse en hel Mængde Kreaturer i Skovene, er denne Ret berøvet dem senere, og dermed er en meget vigtig Indtægt gaaet bort fra dem, ikke at tale om, at det samtidig har skadet deres i Forvejen meget daarlige Jordlod, saa at de nu ikke tilnærmelsesvis kunne have det Udbytte af Lodden, som de den Gang havde. Dernæst er Driften af Jorden bleven dyrere. For et halvt Hundrede Aar siden tiltrængtes Skovfogdernes Arbejde i Skovene ikke hver Dag og hele Dagen, som det nu er Tilfældet, og de vare derfor i Stand til at udføre en Del Arbejde hjemme, og den Mand, de skulde have til Hjælp, kostede kun 100 Kr. om Aaret, nu koster han mellem 250 og 300 Kr. Deres Arbejde er tiltaget meget betydeligt. Medens man den Gang saa temmelig lod Skovene vokse, som de vilde, er der i den forløbne Tid